

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Hotărârii de Guvern nr. 1477/2003
pentru aprobarea criteriilor minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru
instituțiile de învățământ superior din domeniile: medicină, medicină dentară,
farmacie, asistenți medicali, moașe, medicină veterinară, arhitectură, precum și
pentru colegiile de asistenți medicali generaliști, pentru formarea de bază**

**În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,
Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.**

Articolul unic

Hotărârea de Guvern nr. 1477/2003 pentru aprobarea criteriilor minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru instituțiile de învățământ superior din domeniile: medicină, medicină dentară, farmacie, asistenți medicali, moașe, medicină veterinară, arhitectură, precum și pentru colegiile de asistenți medicali generaliști, pentru formarea de bază, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 8 ianuarie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul Hotărârii de Guvern nr. 1477/2003 pentru aprobarea criteriilor minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru instituțiile de învățământ superior din domeniile: medicină, medicină dentară, farmacie, asistenți medicali, moașe, medicină veterinară, arhitectură, precum și pentru colegiile de asistenți medicali generaliști, pentru formarea de bază se modifică și va avea următorul cuprins:

„Hotărârea de Guvern nr. 1477/2003 pentru aprobarea criteriilor minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru programele de studii universitare de Medicină, Medicină dentară, Farmacie, Asistență medicală generală; Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură.”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„art.1. Se aprobă criteriile minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru programele de studii universitare de Medicină, Medicină dentară, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, prevăzute în anexa nr. 1”.

3. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„art. 2. Se aprobă criteriile minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru programul de studii universitare de Medicină veterinară, prevăzute în anexa nr. 2.”

4. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„art. 3. Se aprobă criteriile minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru programul de studii universitare de Arhitectură, prevăzute în anexa nr. 3.”

Prezenta Hotărâre de Guvern transpune art. 1 punctul 18, punctul 23, punctul 26, punctul 29, punctul 30, punctul 31, punctul 33, punctul 35 din Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”).

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

NOTA DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1 - Titlul proiectului de act normativ:

Hotărâre de Guvern pentru modificarea și completarea Hotărârii de Guvern nr. 1477/2003 pentru aprobarea criteriilor minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru instituțiile de învățământ superior din domeniile: medicină, medicină dentară, farmacie, asistenți medicali, moașe, medicină veterinară, arhitectură, precum și pentru colegiile de asistenți medicali generaliști, pentru formarea de bază

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale	<i>Hotărârea de Guvern nr. 1477/2003 pentru aprobarea criteriilor minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru instituțiile de învățământ superior din domeniile: medicină, medicină dentară, farmacie, asistenți medicali, moașe, medicină veterinară, arhitectură, precum și pentru colegiile de asistenți medicali generaliști, pentru formarea de bază</i> a introdus, în sistemul de învățământ din România, criteriile minime de formare pentru cele 7 profesii reglementate sectorial, transpunând normele europene obligatorii în vigoare, respectiv Directivele 77/452/CEE, 77/453/CEE, 78/686/CEE, 78/687/CEE, 78/1026/CEE, 78/1027/CEE, 80/154/CEE, 80/155/CEE, 85/384/CEE, 85/432/CEE, 85/433/CEE și 93/16/CEE. Ulterior, aceste directive, precum și directivele care reglementau recunoașterea calificărilor profesionale în baza sistemului general de recunoaștere și a experienței profesionale au fost codificate în <i>Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale</i>; această directivă nu aduce modificări criteriilor minime de formare pentru cele 7 profesii sectoriale. În prezent, Directiva 2005/36/CE a fost modificată prin Directiva 2013/55/UE, inclusiv în ceea ce privește criteriile minime de formare, ceea ce determină modificarea și completarea HG nr. 1477/2003. Totodată, la nivelul legislației naționale, Legea nr. 288/2004 privind organizarea studiilor universitare prevede, în art. 16, faptul că forma de învățământ universitar de scurtă durată –colegiile universitare vor intra în lichidare și, astfel, în prezent, acestea nu mai funcționează în sistemul de învățământ superior din România.
2.Schimbări preconizate	Prezentul act normativ modifică și completează HG nr. 1477/2003 în vederea transunerii prevederilor <i>Directivei 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”)</i> referitoare la criteriile minime de formare pentru cele 7 profesii reglementate sectorial – medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist, moașă, medic veterinar și arhitect. Aceste norme vor fi puse în aplicare de instituțiile de învățământ superior în cadrul cărora funcționează specializările universitare care conduc la obținerea titlului de calificare care dă acces la profesia respectivă.

3. Alte informații	
Secțiunea a 3-a	
Impactul socio-economic al proiectului de act normativ	
1. Impact macro-economic	Prezentul proiect de act normativ nu are impact macroeconomic.
2. Impact asupra mediului de afaceri	Prezentul proiect de act normativ nu are impact asupra mediului de afaceri.
3. Impact social	Prezentul proiect de act normativ are un impact direct asupra mobilității profesionale a absolvenților din România ale căror diplome vor fi recunoscute automat de autoritățile din statele membre ale UE numai dacă atestă o formare ce îndeplinește condițiile minime de formare prevăzute de Directiva 2013/55/UE.
4. Impact asupra mediului	Prezentul proiect de act normativ nu are impact asupra mediului înconjurător.
5. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 4-a	
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)	
Prezentul proiect de act normativ nu are impact asupra bugetului general consolidat.	
Secțiunea a 5-a	
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare	
1. Proiecte de acte normative suplimentare	Nu este cazul
2. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în materie	Prezentul act normativ transpune prevederile <i>Directivei 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”)</i> .
3. Decizii ale Curții Europene de Justiție și alte documente	Nu este cazul.
4. Evaluarea conformității:	Prezentul proiect normativ este în conformitate cu normele europene.
5. Alte acte normative și sau documente internaționale din care decurg angajamente	Tratatul de aderare al României și Bulgariei la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005.
6. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 6-a	
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ.	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizațiile neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Nu este cazul
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea	Nu este cazul
3. Consultările organizate cu autoritățile	Nu este cazul

administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Conform dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată și ale Hotărârii de Guvern nr. 50/2005 pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de acte normative spre adoptare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, proiectul de act normativ urmează a fi avizat de către: Ministerul Justiției, Ministerul Afacerilor Externe, Consiliul Legislativ.
6. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 7-a	
Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Proiectul prezentului act normativ este publicat pe pagina de internet a inițiatorului, Ministerul Educației Naționale – www.edu.ro . A fost respectată procedura transparenței prevăzută de Legea nr. 52/2003.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Proiectul de act normativ nu are impact asupra mediului înconjurător
1. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 8-a	
Măsurile de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale	Nu este cazul.
2. Alte informații	Prezentul act normativ va fi pus în aplicare de către instituțiile de învățământ superior din România și de

	Centrul Național de Echivalare și Recunoaștere a Diplomelor din cadrul Ministerul Educației Naționale.
--	---

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Hotărâre a Guvernului pentru modificarea și completarea Hotărârii de Guvern nr. 1477/2003 pentru aprobarea criteriilor minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru instituțiile de învățământ superior din domeniile: medicină, medicină dentară, farmacie, asistenți medicali, moașe, medicină veterinară, arhitectură, precum și pentru colegiile de asistenți medicali generaliști, pentru formarea de bază.

MINISTRUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

Sorin Mihai CÎMPEANU

AVIZĂM

MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE

Bogdan Lucian AURESCU

MINISTRUL SĂNĂTĂȚII

Nicolae BĂNICIOIU

MINISTRUL JUSTIȚIEI

Robert-Marius CAZANCIUC

Criteriile minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru programele de studii universitare de Medicină, Medicină dentară, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe din domeniul de licență Sănătate

Capitolul 1. Programul de studii universitare de Medicină

1. Programul de studii universitare de Medicină care reprezintă formarea medicală de bază cuprinde șase ani de studii, forma de învățământ cu frecvență, respectiv 360 de credite de studii transferabile și constă în cel puțin 5 500 de ore de formare teoretică și practică.
2. Programul de studii menționat la punctul 1 conduce la dobândirea următoarelor cunoștințe și competențe:
 - (a) cunoștințele corespunzătoare despre științele pe care se bazează medicina și o bună înțelegere a metodelor științifice, inclusiv a principiilor de măsurare a funcțiilor biologice, evaluarea datelor stabilite științific și analiza lor;
 - (b) cunoștințele corespunzătoare despre structura, funcțiile și comportamentul persoanelor sănătoase și bolnave, precum și relațiile dintre starea de sănătate și mediul social și fizic al ființei umane;
 - (c) cunoștințele corespunzătoare despre disciplinele și practicile clinice care i-a oferit o imagine coerentă a afecțiunilor mintale și fizice, a medicinei din perspectiva profilaxiei, diagnosticului, terapiei și reproducerii umane;
 - (d) experiență clinică utilă în spitale sub supraveghere corespunzătoare.

Capitolul 2. Programul de studii universitare de Medicină dentară

1. Programul de studii universitare de Medicină dentară care reprezintă formarea de bază cuprinde șase ani de studii, forma de învățământ cu frecvență, respectiv 360 de credite de studii transferabile și constă în 5 500 de ore de formare teoretică și practică.
2. Programul de studii menționat la punctul 1 conduce la dobândirea următoarelor cunoștințe și competențe:
 - (a) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează stomatologia, precum și o bună înțelegere a metodelor științifice, în special a principiilor de măsurare a funcțiilor biologice, de evaluare a faptelor stabilite științific și de analiză a datelor;
 - (b) cunoștințe corespunzătoare despre constituția, fiziologia și comportamentul persoanelor sănătoase și bolnave, precum și influența pe care o au mediul natural și mediul social asupra stării de sănătate a ființei umane, în măsura în care aceste elemente se raportează la stomatologie;
 - (c) cunoștințe corespunzătoare despre structura și funcțiile aparatului dento-maxilar (dinți, maxilare, mușchi, structuri și țesuturi conexe), atât sănătoase, cât și bolnave, precum și raportul lor cu starea de sănătate generală și bunăstarea fizică și socială a pacientului;

(d) cunoștințe corespunzătoare despre disciplinele și metodele clinice care îi oferă o imagine coerentă asupra afecțiunilor și anomaliilor aparatului dento-maxilar (dinți, maxilare, mușchi, structuri și țesuturi conexe), precum și despre odontologie și stomatologie din perspectiva prevenției, profilaxiei, diagnosticului și terapiei;

(e) o experiență clinică adecvată sub supraveghere corespunzătoare.

3. Formarea de bază conferă competențele necesare pentru toate activitățile de prevenire, diagnostic și tratament privind anomaliile și bolile dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe.

4. Programul de studii menționat la punctul 1 cuprinde cel puțin următoarele discipline:

A. Discipline fundamentale

- Chimie
- Fizică
- Biologie

B. Discipline medico-biologice și discipline medicale generale

- Anatomie
- Embriologie
- Histologie, inclusiv citologie
- Fiziologie
- Biochimie (sau chimie fiziologică)
- Biofizică
- Anatomie patologică
- Patologie generală
- Farmacologie
- Microbiologie
- Igienă
- Medicină preventivă și epidemiologie
- Radiologie
- Fizioterapie
- Chirurgie generală
- Medicină internă, inclusiv pediatrie
- Otorinolaringologie
- Dermatovenerologie
- Psihologie generală — psihopatologie — neuropatologie
- Anestezie

C. Discipline specific odonto-stomatologice

- Protetică dentară
- Materiale stomatologice
- Stomatologie conservativă
- Stomatologie preventivă
- Anestezie și sedare în stomatologie

- Chirurgie specială/chirurgie oro-maxilo-facială
- Patologie specială
- Practică clinică odonto- stomatologică
- Pedodonție
- Ortodonție
- Parodontologie
- Radiologie dentară
- Ocluzie dentară și funcție maxilară/ocluzologie
- Organizare profesională, deontologie și legislație, aspecte sociale ale practicii dentare și sănătate orală și stomatologie comunitară.

Predarea uneia sau mai multor discipline se poate face comasat într-o singură disciplină.

Capitolul 3. Programul de studii universitare de Farmacie

1. Programul de studii universitare de Farmacie cuprinde cel puțin cinci ani de studii, forma de învățământ cu frecvență, respectiv 300 de credite de studii transferabile, dintre care cel puțin:

- (a) patru ani de formare teoretică și practică cu program integral,
- (b) în cursul sau la finalul formării teoretice și practice, șase luni de stagiu într-o farmacie deschisă publicului sau într-un spital, sub supravegherea serviciului farmaceutic al respectivului spital.

2. Programul de studii menționat la punctul 1 cuprinde cel puțin următoarele discipline:

- Biologia plantelor și animalelor
- Fizică
- Chimie generală și anorganică
- Chimie organică
- Chimie analitică
- Chimie farmaceutică, inclusiv analiza medicamentelor
- Biochimie generală și aplicată (medicală)
- Anatomie și fiziologie; terminologie medicală
- Microbiologie
- Farmacologie și farmacoterapie
- Tehnologie farmaceutică
- Toxicologie
- Farmacognosie
- Legislație și, după caz, deontologie.

Repartizarea instruirii teoretice și practice trebuie, pentru fiecare disciplină care figurează în programul minim de studii, să acorde suficientă importanță, pentru a păstra caracterul universitar al instruirii.

Capitolul 4. Programul de studii universitare de Asistență medicală generală

1. Programul de studii universitare de Asistență medicală generală constă în patru ani de studii, forma de învățământ cu frecvență, respectiv 240 de credite de studii transferabile și cel puțin 4 600 de ore de formare teoretică și clinică, perioada de formare teoretică reprezentând cel puțin o treime, iar cea de formare clinică cel puțin jumătate din perioada minimă de formare. Se pot acorda exceptări parțiale profesioniștilor care au urmat o parte din formarea lor prin cursuri de nivel cel puțin echivalent.
2. Formarea teoretică se definește ca fiind partea din formarea de asistent medical generalist prin care asistenții medicali formați dobândesc cunoștințele, abilitățile și competențele profesionale necesare.
3. Formarea teoretică este asigurată de personalul didactic calificat în materie de asistență medicală, precum și de alte persoane competente, în cadrul instituțiilor de învățământ superior.
4. Formarea clinică se definește ca fiind partea din formare prin care asistentul medical generalist învață, în cadrul unei echipe, în contact direct cu un individ sănătos sau bolnav și/sau o colectivitate, să organizeze, să acorde și să evalueze asistența medicală globală necesară, pe baza cunoștințelor, abilităților și competențelor dobândite. Asistentul medical generalist format învață nu numai să lucreze în echipă, ci și să coordoneze o echipă și să organizeze asistența medicală globală, inclusiv educația sanitară a indivizilor și a grupurilor mici în cadrul instituțiilor sanitare sau al colectivității.
5. Programul de studii menționat la punctul 1 conduce la dobândirea următoarelor cunoștințe și competențe:
 - (a) cunoștințe cuprinzătoare despre științele ce stau la baza asistenței medicale generale, inclusiv o înțelegere suficientă a structurii organismului, funcțiilor fiziologice și comportamentului persoanelor sănătoase și bolnave, precum și a relațiilor dintre starea de sănătate și mediul fizic și social al ființei umane;
 - (b) cunoștințe despre natura și etica profesiei, precum și despre principiile generale privind sănătatea și asistența medicală;
 - (c) experiență clinică adecvată; această experiență, care ar trebui selectată pentru valoarea sa formativă, ar trebui dobândită sub supravegherea unui personal asistent calificat și în locuri în care numărul personalului calificat și echipamentele sunt adecvate pentru asistența medicală care trebuie acordată pacientului;
 - (d) capacitatea de a participa la formarea practică a personalului medical și experiența colaborării cu acest personal;
 - (e) experiența colaborării cu alți profesioniști din sectorul medical.
6. Titlul de calificare de asistent medical generalist atestă că acesta este capabil să aplice cel puțin următoarele competențe de bază:
 - (a) competența de a diagnostica în mod independent asistența medicală necesară, pe baza cunoștințelor teoretice și clinice existente, și de a planifica, organiza și pune în aplicare

asistența medicală în tratarea pacienților, pe baza cunoștințelor și competențelor menționate la punctul 5, în vederea îmbunătățirii practicii profesionale;

(b) competența de a colabora în mod eficient cu alți actori din sectorul sanitar, inclusiv prin participarea la formarea practică a personalului sanitar, pe baza cunoștințelor și competențelor menționate la punctul 5;

(c) competența de a oferi persoanelor, familiilor și grupurilor de persoane informații care să le permită să aibă un stil de viață sănătos și să se autoîngrijească, pe baza cunoștințelor și competențelor menționate la punctul 5;

(d) competența de iniția în mod independent măsuri imediate pentru menținerea în viață și de a aplica măsuri în situații de criză sau de catastrofă;

(e) competența de a oferi în mod independent consiliere, indicații și sprijin persoanelor care necesită îngrijire și persoanelor apropiate;

(f) competența de a asigura în mod independent calitatea îngrijirii medicale și evaluarea acesteia;

(g) competența de a asigura o comunicare profesională exhaustivă și de a coopera cu membrii altor profesii din domeniul sănătății;

(h) competența de a analiza calitatea asistenței acordate pentru a-și îmbunătăți practica profesională de asistent medical generalist.

7. Programul de studii prevăzut la punctul 1 cuprinde următoarele două părți:

A. Instruire teoretică

(a) Asistență medicală:

- Orientări și deontologie
- Principii generale de sănătate și asistență medicală
- Principii de asistență medicală în materie de:
 - medicină generală și specialități medicale;
 - chirurgie generală și specialități chirurgicale;
 - puericultură și pediatrie;
 - igiena și îngrijirea mamei și a nou-născutului;
 - sănătate mintală și psihiatrie;
 - îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie.

(b) Științe fundamentale:

- Anatomie și fiziologie
- Patologie
- Bacteriologie, virusologie și parazitologie
- Biofizică, biochimie și radiologie
- Dietetică
- Igienă:
 - profilaxie;
 - educație sanitară.
- Farmacologie

(c) Științe sociale:

- Sociologie
- Psihologie
- Principii de administrație
- Principii de predare
- Legislația socială și sanitară
- Aspecte juridice ale profesiei

B. Instruire clinică

- Asistență medicală în materie de:
 - medicină generală și specialități medicale;
 - chirurgie generală și specialități chirurgicale;
 - îngrijirea copiilor și pediatrie;
 - igiena și îngrijirea mamei și a nou-născutului;
 - sănătate mintală și psihiatrie;
 - îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie;
 - îngrijire la domiciliu.

Predarea uneia sau mai multor discipline se poate face comasat într-o singură disciplină.

Instruirea teoretică se face în mod echilibrat și coordonat cu instruirea clinică, astfel încât cunoștințele și competențele să poată fi dobândite în mod corespunzător.

Capitolul 5. Programul de studii universitare de Moașă

1. Programul de studii universitare de Moașă constă în patru ani de studii, forma de învățământ cu frecvență și cuprinde cel puțin 4 600 de ore de formare teoretică și practică, cu cel puțin o treime din durata minimă constând în formare clinică.

2. Programul de studii menționat la punctul 1 conduce la dobândirea următoarelor cunoștințe și competențe:

- (a) cunoștințe amănunțite despre științele pe care se bazează activitățile de moașă, în special moșit, obstetrică și ginecologie;
- (b) cunoștințe corespunzătoare despre deontologia și legislația relevantă pentru exercitarea profesiei;
- (c) cunoștințe corespunzătoare de medicină generală (funcții biologice, anatomie și fiziologie) și farmacologie în domeniul obstetricii și al nou-născuților, precum și cunoștințe cu privire la relația dintre starea de sănătate și mediul fizic și social al ființei umane și despre comportamentul acestuia;
- (d) experiență clinică adecvată dobândită în instituțiile aprobate care capacitează moașele să acorde îngrijiri antenatale, să asiste la naștere și să se ocupe de urmările acesteia în instituții aprobate, să acorde supraveghere în faza imediat premergătoare nașterii și la naștere, să acorde îngrijiri postnatale și să efectueze manevre de resuscitare neonatală în așteptarea unui medic, în mod independent și pe propria răspundere, în măsura necesară și în afara situațiilor patologice;

(e) o înțelegere corespunzătoare a formării personalului sanitar și experiența colaborării cu respectivul personal.

3. Programul de studii prevăzut la punctul 1 cuprinde următoarele două părți:

A. Instruirea teoretică și tehnică

(a) Discipline de bază

- Noțiuni fundamentale de anatomie și fiziologie
- Noțiuni fundamentale de patologie
- Noțiuni fundamentale de bacteriologie, virusologie și parazitologie
- Noțiuni fundamentale de biofizică, biochimie și radiologie
- Pediatrie, în special referitor la nou-născuți
- Igienă, educație sanitară, medicină preventivă, diagnosticare timpurie
- Nutriție și dietetică, în special cu privire la femei, nou-născuți și sugari
- Noțiuni fundamentale de sociologie și probleme de medicină socială
- Noțiuni fundamentale de farmacologie
- Psihologie
- Pedagogie

— Legislație medicală și socială și organizare medicală

— Deontologie și legislație profesională

— Educație sexuală și planificare familială

— Protecția juridică a mamei și copilului

(b) Discipline specifice activităților moașelor

— Anatomie și fiziologie

— Embriologie și dezvoltarea fătului

— Sarcină, naștere și puerperalitate

— Patologie ginecologică și obstetrică

— Pregătire pentru naștere și maternitate, inclusiv aspectele psihologice

— Pregătire pentru naștere (inclusiv cunoașterea și folosirea echipamentului tehnic de obstetrică)

— Analgezie, anestezie și resuscitare

— Fiziologia și patologia nou-născutului

— Îngrijirea și supravegherea nou-născutului

— Factori psihologici și sociali

B. Instruirea practică și instruirea clinică

Această instruire se face sub supraveghere corespunzătoare:

— Consultarea femeilor însărcinate, inclusiv cel puțin 100 de examinări prenatale.

— Supravegherea și îngrijirea a cel puțin 40 de parturiente.

poate ajunge la acest număr ca urmare a lipsei de femei în travaliu, poate fi redus la minim 30, cu condiția ca studentul să participe activ la încă 20 de nașteri.

- Asistarea la nașteri cu prezentare pelviană. În cazul în care acest lucru nu este posibil, ca urmare a numărului insuficient de nașteri cu prezentare pelviană, instruirea se face prin simulare.
- Practicarea epiziotomiei și inițierea în sutură. Inițierea va cuprinde instruire teoretică și exerciții clinice. Practicarea suturii include sutura epiziotomiilor și a rupturilor simple de perineu, care poate fi simulată în cazul în care este absolut necesar.
- Supravegherea și îngrijirea a 40 de femei, care urmează să nască sau care au născut, având sarcini cu risc.
- Supravegherea și îngrijirea, inclusiv examinarea, a cel puțin 100 de parturiente sănătoase și nou-născuți sănătoși.
- Urmărirea și îngrijirea nou-născutului necesitând îngrijiri speciale, inclusiv a celor născuți prematur, a celor născuți după termen, precum și a celor subponderali sau bolnavi.
- Îngrijirea femeilor care prezintă cu patologii ginecologice și obstetricale.
- Inițierea în îngrijirea medicală și chirurgicală. Inițierea va cuprinde instruire teoretică și exerciții clinice.

Instruirea teoretică și tehnică (parte A a programului de studii) se face în mod echilibrat și coordonat cu instruirea clinică (partea B a programului de studii), astfel încât cunoștințele și experiențele prevăzute în această anexă să poată fi dobândite în mod corespunzător.

Instruirea clinică a moașei (partea B a programului de studii) trebuie efectuată sub forma unor stagii controlate în cadrul spitalelor sau al altor servicii de sănătate autorizate de autoritățile sau organismele competente. În cursul acestei formări, viitoarele moașe participă la activitățile serviciilor în cauză, în măsura în care aceste activități contribuie la formarea lor. Acestea sunt inițiate în responsabilitățile pe care le implică activitățile de moașă.

Anexa nr. 2

Criteriile minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru programul de studii universitare de Medicină veterinară din domeniul de licență Medicină veterinară

1. Programul de studii universitare de Medicină veterinară cuprinde șase ani de studii, forma de învățământ cu frecvență, respectiv 360 de credite de studii transferabile, reprezentând formare teoretică și practică.
2. Programul de studii menționat la punctul 1 conduce la dobândirea următoarelor cunoștințe și competențe:
 - (a) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează activitățile de medic veterinar și despre dreptul Uniunii referitor la activitățile respective;
 - (b) cunoștințe corespunzătoare despre structura, funcțiile, comportamentul și nevoile psihologice ale animalelor, precum și abilitățile și competențele necesare privind creșterea, alimentația, bunăstarea, reproducerea și igiena acestora în general;
 - (c) abilitățile și competențele clinice, epidemiologice și analitice necesare pentru prevenirea, diagnosticarea și tratamentul bolilor animalelor, inclusiv anestezie, chirurgia aseptică și eutanasiere, considerate individual sau în grup, inclusiv cunoștințe specifice despre bolile transmisibile la oameni;
 - (d) cunoștințe, abilități și competențe de medicină preventivă, inclusiv competențe referitoare la anchete și certificare;
 - (e) cunoștințe corespunzătoare despre igienă și despre tehnologia producerii, fabricării și punerii în circulație a produselor alimentare destinate animalelor sau a celor de origine animală destinate consumului uman, inclusiv abilitățile și competențele necesare pentru a înțelege și a explica bunele practici în acest domeniu;
 - (f) cunoștințele, abilitățile și competențele necesare pentru utilizarea responsabilă și judicioasă a medicamentelor de uz veterinar pentru tratarea animalelor și pentru asigurarea siguranței în lanțul alimentar și a protecției mediului.
3. Programul de studii menționat la punctul 1 cuprinde cel puțin următoarele discipline:
 - A. Discipline fundamentale:
 - Fizică
 - Chimie
 - Biologie animală
 - Biologia plantelor
 - Matematici aplicate științelor biologice
 - B. Discipline specifice:
 - (a) Științe fundamentale:
 - Anatomie (inclusiv histologie și embriologie)
 - Fiziologie
 - Biochimie

- Genetică
- Farmacologie
- Farmacie
- Toxicologie
- Microbiologie
- Imunologie
- Epidemiologie
- Deontologie

(b) Științe clinice:

- Obstetrică
- Patologie (inclusiv anatomie patologică)
- Parazitologie
- Medicină clinică și chirurgie (inclusiv anestezie)
- Prelegeri clinice despre diferite animale domestice, păsări și alte specii de animale
- Medicină preventivă
- Radiologie
- Reproducere și tulburări de reproducere
- Medicină veterinară și sănătate publică
- Legislație în domeniul medicinei veterinare și medicină legală
- Terapeutică
- Propedeutică

(c) Producție animală:

- Producție animală
- Nutriție animală
- Agronomie
- Economie rurală
- Creșterea și sănătatea animalelor
- Igienă veterinară
- Etologie protecție animală.

(d) Igienă alimentară:

- inspecția și controlul produselor alimentare pentru animale sau de origine animală
- igienă și tehnologie alimentară
- lucrări practice (inclusiv lucrări practice în locurile de sacrificare și de tratare a produselor alimentare)

Predarea uneia sau mai multor discipline se poate face în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea.

Instruirea practică se poate desfășura sub forma unui stagiu, cu condiția ca aceasta să fie pe bază de program integral și să se afle sub controlul direct al autorității sau al organismului competent și să nu depășească șase luni din perioada totală de șase ani de studiu.

Repartizarea instruirii teoretice și practice între diferitele grupe de discipline se face echilibrat și în mod coordonat, astfel încât cunoștințele și experiența să poată fi dobândite în mod corespunzător pentru a permite medicilor veterinari să-și poată îndeplini sarcinile în totalitate.

Anexa nr. 3

Criteriile minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru programele de studii universitare de Arhitectură din domeniul de licență Arhitectură

1. Programul de studii universitare de Arhitectură cuprinde șase ani de studii, forma de învățământ cu frecvență, respectiv 360 de credite de studii transferabile.
2. Arhitectura trebuie să constituie componenta principală a programului de studii prevăzut la punctul 1 care trebuie să mențină un echilibru între aspectele teoretice și practice ale formării în arhitectură și asigure cel puțin dobândirea următoarelor cunoștințe și competențe:
 - (a) capacitatea de a concepe proiecte arhitecturale care să corespundă atât cerințelor estetice, cât și cerințelor tehnice;
 - (b) cunoștințe corespunzătoare despre istoria și teoriile arhitecturii, precum și despre arte, tehnologii și științe umane conexe;
 - (c) cunoștințe despre arte frumoase ca factori ce pot influența calitatea conceperii proiectelor arhitecturale;
 - (d) cunoștințe corespunzătoare despre urbanism, planificarea și tehnicile aplicate în procesul de planificare;
 - (e) capacitatea de a înțelege relațiile dintre oameni și creațiile arhitecturale, pe de o parte, și creațiile arhitecturale și mediul lor, pe de altă parte, precum și capacitatea de a înțelege necesitatea de a armoniza creațiile arhitecturale și spațiile în funcție de necesitățile și scara umană;
 - (f) capacitatea de a înțelege profesia de arhitect și rolul său în societate, în special prin elaborarea de proiecte ținând seama de factorii sociali;
 - (g) înțelegerea metodelor de cercetare și de pregătire a proiectului de construcție;
 - (h) cunoștințe despre problemele de proiectare structurală și de construcție și de inginerie asociate proiectării clădirilor;
 - (i) cunoștințe corespunzătoare despre probleme fizice și tehnologii, precum și despre funcția construcțiilor, astfel încât să le doteze cu toate elementele de confort interior și de protecție climaterică, în cadrul dezvoltării sustenabile;
 - (j) capacitatea tehnică care să îi permită să conceapă construcții care să îndeplinească cerințele utilizatorilor, respectând totodată limitele impuse de buget și de reglementările în domeniul construcțiilor;

(k) cunoștințe corespunzătoare despre industrii, organizații, reglementări și proceduri care intervin în procesul de concretizare a proiectelor în clădiri și de integrare a planurilor în planificarea generală.